

Searching for *Penicillium marneffei* in the soil of Qazvin city

MR Aghamirian*

M Nassiri-Asl**

*Associate professor of medical mycology, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

**Assistant professor of pharmacology, Metabolic Diseases Research Center, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

*Abstract

Background: *Penicillium marneffei* is a dimorphic fungus that produces disseminated infections in immune-deficient people and AIDS patients. This fungus is endemic to Southeastern Asia with its reservoir in Southeast Asian bamboo rats. Also, it has been isolated from rats of a region in India.

Objective: This study was conducted to search for *Penicillium marneffei* fungus in the soil of Qazvin city from the spring of 2007 to spring of 2008.

Methods: Samples were taken from different locations of the city and cultured on Sabouraud dextrose agar after preliminary processing in laboratory. A suspension from colonies suspected of *penicillium marneffei* species was prepared and injected into peritoneum of rats.

Findings: *Penicillium marneffei* fungus was not found in soil of the city however, other fungi including *Cladosporium* spp., *Aspergillus* spp., *Penicillium* spp., *Rhizopus* spp., *Alternaria* spp., *Mucor* spp., *Chrysosporium* spp., *Acremonium* spp., *Fusarium* spp., *Ulocladium* spp., *Drechslera* spp., *Scopulariopsis* spp., and yeasts were cultured from the soil specimens. No *Penicillium marneffei* positive cultures were obtained from lung cultures of rats inhabiting the city.

Conclusion: Although *Penicillium marneffei* fungus was not isolated from the city soil yet further researches on other locations of Iran are required to determine the presence or absence of this fungus.

Keywords: *Penicillium Marneffei*, Fungi, Infection, Wounds and Injuries, Soil, Qazvin

Corresponding Address: Faculty of Medicine, Qazvin University of Medical Sciences, Shahid Bahonar Blvd., Qazvin, Iran

Email: aghamirian2001@yahoo.com

Tel: +98 281 3336001-5

Received: 2008/09/22

Accepted: 2009/06/07

جستجوی پنی سیلیوم مارنفی در خاک شهر قزوین

دکتر مرجان نصیری اصل * دکتر محمدرضا آقامیریان *

*دانشیار اتکل شناسی و قارچ شناسی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

**استادیار فارماکولوژی مرکز تحقیقات بیماری‌های متابولیک دانشگاه علوم پزشکی قزوین

آدرس مکاتبه: قزوین، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، دانشکده پزشکی، گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، تلفن ۰۲۸۱-۳۳۳۶۰۰۱
تاریخ دریافت: ۸۷/۷/۲ تاریخ پذیرش: ۸۷/۳/۱۷

*چکیده

زمینه: پنی سیلیوم مارنفی قارچی دو شکلی است که در افراد با اینمی ضعیف و مبتلایان به ایدز عفونت منتشره ایجاد می‌کند. این قارچ در نواحی جنوب شرقی آسیا بومی است و مخزن آن رتهای بامبو هستند. این قارچ از رتهای منطقه‌ای از هند نیز جدا شده است.

هدف: مطالعه به منظور جستجوی قارچ پنی سیلیوم مارنفی در خاک قزوین انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی نمونه برداری از خاک نقاط مختلف شهر قزوین از بهار ۱۳۸۶ تا بهار ۱۳۸۷ انجام شد. نمونه‌ها بعد از آماده‌سازی در آزمایشگاه در محیط کشت سابورو دکستروز آغاز کشت داده شدند. همچنین سوسپانسیونی از گلنی‌های مشکوک به گونه پنی سیلیوم مارنفی تهیه و به صفاق ۵۰ رت تزریق شد. داده‌ها با آمار توصیفی تحلیل شدند.

یافته‌ها: قارچ پنی سیلیوم مارنفی از کشت خاک شهر به دست نیامد، اما قارچ‌های از گونه‌های کلادوسپوریوم، آسپرژیلوس، پنی سیلیوم، رایزوپوس، آلتئاریا، موکور، کراپوزسپوریوم، آکرومونیوم، فوزاریوم، اولوکلادیوم، اسکوپولا ریوپسیس و مخمر از کشت خاک به دست نیامد. از کشت ریه رتهای نیز قارچ پنی سیلیوم مارنفی به دست نیامد.

نتیجه‌گیری: اگرچه قارچ پنی سیلیوم مارنفی از خاک شهر قزوین به دست نیامد، ولی باید تحقیق‌های بیشتری در سایر نقاط ایران جهت اثبات وجود یا عدم وجود این قارچ انجام شود.

کلید واژه‌ها: پنی سیلیوم مارنفی، قارچ‌ها، عفونت، زخم‌ها و آسیب‌ها، خاک

*مقدمه:

قطره ۲/۵ تا ۴/۵ میکرون و در مواردی هم با درازای ۳ تا ۶ میکرون و پهنهای ۱ تا ۲ میکرون با دیواره بین سلولی مشاهده می‌شود. علاوه‌ی عفونت با پنی سیلیوم مارنفی شامل تب، آنی، کاهش وزن، تورم عدد لنفاوی، بزرگی کبد و ضایعه‌های پوستی است.^(۴)

چاریالرساک در سال ۱۹۹۶ ذکر کرد که بروز عفونت با پنی سیلیوم مارنفی در افراد HIV مثبت رو به ازدیاد و در فصول بارانی نسبت به فصول خشک بیشتر است. رطوبت کافی، عامل مؤثری در رشد قارچ پنی سیلیوم مارنفی است.^(۵) این قارچ از طریق شیزوفگونی تکثیر می‌باشد.^(۴) یوستیانوسکی در سال ۲۰۰۸ داروی ایتراکونازول به عنوان پیشگیری از ابتلا به پنی سیلیوزیس مارنفی در مبتلایان به ایدز را پیشنهاد

پنی سیلیوم مارنفی تنها قارچ دو شکلی در جنس پنی سیلیوم است که در دمای ۸ تا ۳۹/۵ درجه سانتی‌گراد، در سایه و دور از نور بهتر رشد می‌کند. این قارچ در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد در محیط سابورو دکستروز آغاز رشد می‌نماید و پیگمان قرمز رنگ در اطراف گلنی ایجاد می‌کند. دو شکلی بودن این قارچ در قدرت بیماری‌زای آن مؤثر است.^(۶) این قارچ از طریق استنشاق وارد ریه‌ها شده، ابتدا عفونت ریوی ایجاد نموده و سپس منتشر می‌شود. اولین بار در سال ۱۹۵۶ این قارچ از ضایعه‌های کبد رت بامبو در ویتنام جدا شد. این قارچ در ناحیه جنوب شرق آسیا بومی است و عفونت با این قارچ اغلب در افراد با اینمی ضعیف و مبتلایان به ایدز گزارش شده است.^(۳) سلول‌های مخمری این قارچ، بیضوی شکل و به

۱۰ درصد در زیر میکروسکوپ جهت دید مستقیم و جستجوی سلول مخمری بررسی شد. ذراتی از نسج ریز شده ریه نیز در محیط سابورو دکستروز کشت داده شدند. با استفاده از آمار توصیفی تحلیل شدند.

* یافته ها:

قارچ پنی سیلیوم مارنفی از پلیت های کشت داده شده از خاک به دست نیامد، ولی قارچ های دیگری مانند کلادوسپوریوم، آسپرژیلوس و پنی سیلیوم جدا شدند (جدول شماره ۱).

جدول ۱ - فراوانی کلنی انواع قارچ های جدا شده از خاک شهر

قارچ های رشد یافته	تعداد کلنی	درصد
کلادوسپوریوم	۱۹۲۸	۲۸/۱۵
آسپرژیلوس	۱۷۰۴	۲۴/۸۷
پنی سیلیوم	۱۵۳۰	۲۲/۳۳
رایزوپوس	۶۶۲	۹/۶۶
آلترناریا	۵۶۶	۸/۲۶
موکور	۱۳۷	۲/۰۷
کربازوسپوریوم	۸۳	۱/۲۱
آکرومومیوم	۵۸	۰/۸۴
مخمر	۵۳	۰/۷۷
فوواریوم	۴۲	۰/۶۱
میسلیوم استریل	۲۹	۰/۴۲
اولوکلادیوم	۲۶	۰/۳۷
درکسلرا	۱۷	۰/۲۴
اسکوپولاژیوپسیس	۱۴	۰/۲۰
جمع	۶۸۴۹	۱۰۰

در نمونه های بررسی شده از ریه رت به دنبال تزریق سوسپانسیون به داخل صفاق رت سلول های مخمری دیده نشد و در کشت نسج ریه رت ها نیز کلنی پنی سیلیوم با هاله ای از پیگمان قرمز رشد نکرد و در هیچ یک از کلنی هایی که از دمای ۲۵ درجه سانتی گراد به ۳۷ درجه سانتی گراد انتقال داده شدند، پدیده مخمری شدن انجام نشد. همچنین در ریه ۵۰ رت به دست آمده از شهر هیچ

کرد.^(۶) آنتی زن ۵۴ و ۵۰ کیلو دالتونی فاز مخمری قارچ پنی سیلیوم مارنفی با روش وسترن بلانینگ مورد استفاده قرار می گیرد.^(۷) با توجه به اهمیت این قارچ و بیماری حاصل از آن، این مطالعه به منظور جستجوی پنی سیلیوم مارنفی در خاک شهر قزوین انجام شد.

* مواد و روش ها:

این مطالعه مقطعی از بهار ۱۳۸۶ تا بهار ۱۳۸۷ در شهر قزوین انجام شد. ابتدا شهر بر اساس نقشه پستی به ۲۵ ناحیه تقسیم شد که در برگیرنده تمام نقاط مرکزی و حاشیه ای شهر بود. هر ماه دو بار از هر کدام از نواحی ۲۵ گانه به فاصله ۱۵ روز نمونه برداری انجام و نمونه برداری به طور معمول در ساعت ۹ صبح انجام می شد. خاک از عمق ۱ تا ۱۰ سانتی متری سطح به مقدار حدود ۲۰ گرم برداشت شد. نمونه ها در کیسه نایلونی تمیزی به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه ۵ گرم خاک در ۲۰ میلی لیتر سرم فیزیولوژی استریل در لوله آزمایش استریل ریخته شد. خاک و سرم فیزیولوژی به مدت ۵ دقیقه به خوبی با هم مخلوط شدند و این لوله یک ساعت در آزمایشگاه در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد به حالت ساکن قرار گرفت تا خاک ته نشین شود. سپس ۰/۲ میلی لیتر از قسمت رویی لوله در محیط سابورو دکستروز آگار (محتوی ۵۰ میلی گرم کلرامفینیکل در لیتر) کشت داده شد. پلیت ها به مدت دو هفته در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. سپس کلنی های پنی سیلیوم رشد یافته جهت بررسی دو شکلی بودن به مدت دو هفته به دمای ۳۷ درجه سانتی گراد انتقال یافتند. همچنین از پنی سیلیوم های رشد یافته مشکوک به پنی سیلیوم مارنفی، سوسپانسیونی به غلظت ۱۰^۵ آماده شد و ۱/۵ میلی لیتر از این سوسپانسیون به داخل صفاق رت تزریق شد. بعد از گذشت ۴ هفته رت ها کشته شدند و از کبد و طحال حیوان بر محیط سابورو دکستروز کشت داده شد. همچنین ریه ۵۰ رت به دست آمده از شهر در زیر هود بیولوژیک به قطعه های ریز تقسیم شد و با پتاس

نفر آنها پنی سیلیوژیس مارنفی منتشره داشتند. برای تشخیص بیماری آنها اسمیری از ضایعه‌های پوستی و پونکسیون غدد لنفاوی تهیه و با رنگ رایت رنگ آمیزی شدند. زیر میکروسکپ سلول‌های متعدد داخل و خارج سلولی بیضی شکل، کشیده و مخمری با تقسیم دوتایی در این اسمیرها دیده شد. در مواردی که اقدام به کشت شد. نیز پنی سیلیوژیس مارنفی از محیط کشت جدا شد. این موارد مؤید اندمیک بودن قارچ پنی سیلیوژیس مارنفی در ایالت مانی پور هند بود.^(۱۷) دیوی در سال ۲۰۰۷ همچنین ارائه گزارشی از پنی سیلیوژیس مارنفی در افراد مبتلا به ایدز در هند، بیان داشت این قارچ در رتهای بامبو منطقه وجود داشته و از رت به انسان‌های مبتلا به ایدز منتقل می‌شود.^(۱۸) آیلو در سال ۱۹۹۵ از وقوع پنی سیلیوژیس مارنفی در رتهای بامبوی تایلند خبر داد. وی با به دام انداختن رت بامبوی منطقه و کشت دادن ریه رتهای وجود قارچ پنی سیلیوژیس مارنفی را در ۸۳ درصد آنها ثابت نمود.^(۱۹) دنگ در سال ۱۹۸۶ با بررسی ۱۹ رت بامبوی ناحیه گوانگ زی چین مشخص نمود که ۱۸ عدد آنها دارای پنی سیلیوژیس مارنفی بودند.^(۲۰)

در این تحقیق از کشت ریه رتهای ساکن منطقه قزوین نیز قارچ پنی سیلیوژیس مارنفی به دست نیامد، نبود این قارچ در خاک قزوین می‌تواند به اقلیم سرد و خشک این شهر در مقایسه با اقلیم گرم و مرطوب مناطق بومی باشد. جولاندر در سال ۱۹۹۷ گزارشی از پنی سیلیوژیس مارنفی در یک فرد سوئی مبتلا به ایدز که به تایلند مسافرت کرده بود، ارائه نمود که اولین مورد این عفونت در فردی سوئی بود.^(۲۱) آتنینوری در سال ۲۰۰۶ گزارشی از پنی سیلیوژیس مارنفی منتشره را در فردی ایتالیایی و دارای HIV که ۴ سال در شمال تایلند اقامت داشتند ارائه کرد.^(۲۲) نیتاياناتا در سال ۱۹۹۹ عود پنی سیلیوژیس مارنفی بعد از درمان را گزارش کرد و متذکر شد که باید به درمان نگه‌دارنده توجه نمود پروفیلاکسی جهت بیماران ایدزی ممکن است به ایجاد استرین‌هایی از پنی سیلیوژیس مارنفی مقاوم به درمان منجر شود.^(۲۳) کانتیپونگ در سال ۱۹۹۸

سلول مخمری دیده نشد و از کشت ریه آنها هم پنی سیلیوژیس مارنفی به دست نیامد.

*بحث و نتیجه گیری:

طی یک سال جستجو در خاک شهر قزوین، پنی سیلیوژیس مارنفی به دست نیامد. ایم وی تایا در سال ۱۹۹۴ این قارچ را بومی جنوب شرق آسیا معرفی کرد.^(۲۴) دانگ در سال ۱۹۹۶ بیان داشت که پنی سیلیوژیس مارنفی، سومین عفونت فرصت طلب در افراد HIV مشبت در جنوب شرق آسیا و جنوب چین است که با قارچ پنی سیلیوژیس مارنفی بومی این نواحی انجام می‌شود.^(۲۵) موری در سال ۲۰۰۰ پنی سیلیوژیس مارنفی را یک فرد ۳۸ ساله ژاپنی مبتلا به بیماری ایدز گزارش کرد که علی‌رغم درمان فوت نمود و در معاینه جسد از کبد، طحال، مغز استخوان، غدد لنفاوی و پوست او مخمرهای پنی سیلیوژیس مارنفی جدا شد.^(۲۶) کلیتی در سال ۲۰۰۶ وجود پنی سیلیوژیس مارنفی را در افراد HIV مشبت در لاؤس گزارش نمود.^(۲۷) هیت در سال ۱۹۹۵ پنی سیلیوژیس مارنفی را در فردی اهل برمه و مبتلا به ایدز گزارش کرد.^(۲۸) یک بررسی در سال ۱۹۹۸ بر روی ۲۰۰ فرد مبتلا به ایدز در هنگ کنگ نشان داد که موارد ابتلا به پنی سیلیوژیس مارنفی در این افراد در حال افزایش است.^(۲۹) کانگ در سال ۱۹۹۲ با انجام معاینه جسد بر روی ۲۹ مورد پنی سیلیوژیس مارنفی در جنوب چین گزارش کرد که بیشتر این بیماران مبتلا به ایدز یا دریافت کننده عضو پیوندی بودند.^(۳۰) لیائو در سال ۲۰۰۲ گزارش کرد که پنی سیلیوژیس مارنفی منتشره یکی از مهم‌ترین عفونتها فرست طلب در جنوب چین است و برای درمان آن آمفوتوریسین ب و ایتراکونازول را معرفی نمود.^(۳۱) لیان در سال ۲۰۰۴، ۱۵ مورد پنی سیلیوژیس مارنفی را در افراد با ایدز، پیوند کلیه یا آنمی آپلاستیک در استان کوانگ دانگ چین گزارش نمود.^(۳۲) ران جانا در سال ۲۰۰۲ با بررسی ۱۹۸ بیمار HIV مشبت مراجعه کننده به بیمارستان ایمفال هند نشان داد که ۴۶

9. Duong TA. Infection due to penicillium marneffei, an emerging pathogen: review of 155 reported cases. *Clin Infect Dis* 1996 Jul; 23(1): 125-30
10. Mohri S, Yoshikawa K, Sagara H, Nakajima H. A case of Penicillium marneffei infection in an AIDS Patient: the first case in Japan. *Nippon Ishinkin Gakkai Zasshi* 2000; 41(1): 23-6
11. Clyti E, Sayavong K, Monchy D, Chanthavisouk K. Penicilliosis in Laos. *Presse Med* 2006 Mar; 35 (3 pt 1): 427-9
12. Heath TC, Patel A, Fisher D, et al. Disseminated penicillium marneffei: presenting illness of advanced HIV infection: a clinicopathological review, illustrated by a case report. *Pathology* 1995 Jan; 27(1): 101-5
13. Wong KH, Lee SS. Comparing the first and second hundred AIDS cases in Hong Kong. *Singapore Med J* 1998 Jun; 39(6): 236-40
14. Kang XM. Penicilliosis marneffei. Report of a case and review of literatures. *Zhonghua Jie He He Hu Xi Za Zhi* 1992 Dec; 15(6): 336-8, 379
15. Liao X, Ran Y, Chen H, et al. Disseminated Penicillium marneffei infection associated with AIDS, report of a case. *Zhonghua Yi Xue Za Zhi* 2002 Mar; 82(5): 325-9
16. Liyan X, Changming L, Xianyi Z, et al. Fifteen Cases of penicilliosis in Guangdong, China. *Mycopathologia* 2004 Aug; 158(2): 151-5
17. Ranjana KH, Priyokumar K, Singh TJ, et al. Disseminated Penicillium marneffei infection among HIV- infected patients in Manipur state, India. *J Infect* 2002 Nov; 45(4): 268-71

متذکر شد که باید تمام افراد مبتلا به ایدزی که می‌خواهند به جنوب شرق آسیا سفر کنند می‌بایستی آگاهی‌های لازم در مورد پنی‌سیلیویزیس مارنفی داده شود. تشخیص سریع بیماری میزان مرگ و میر این بیماری را کاهش می‌دهد.^(۲۴)

مراجع:

1. Chandler JM, Treece ER, Trenary HR, et al. Protein profiling of the dimorphic, pathogenic fungus, Penicillium marneffei. *Proteome Sci* 2008 Jun 4; 6: 17
2. Cao C, Li R, Wan Z, et al. The effects of temperature, PH, and salinity on the growth and dimorphism of Penicillium marneffei. *Med Mycol* 2007 Aug; 45(5): 401-7
3. Kwon-Chung KJ, Bennett JE. Medical mycology. Philadelphia: Lea & Febiger, 2th ed. 1992: 755-8
4. Tsui WMS, Ma KF, Tsang DNC, Disseminated Penicillium marneffei infection in HIV-infected subject. *Histopathology* 1992, 20: 287-93
5. Chariyalertsak S, Sirsanthana T, Supparpinyo K, Nelson KE. Seasonal variation of disseminated penicillium marneffei infections in northern Thailand: a clue to the reservoir? *J Infect Dis* 1996 Jun; 173 (6): 1490-3
6. Ustianowski AP, Sieu TP, Day JN. Penicillium marneffei infection in HIV. *Curr Opin Infect Dis.* 2008 Feb; 21(1): 31-6
7. Vanittananakom N, Mekaprateep M, Sittiobut N, et al. Western immunoblot analysis of protein antigens of Penicillium marneffei. *J Med Vet Mycol* 1997 Mar-Apr; 35(2): 123-31
8. Imwidthaya P. Update of peniciliosis marneffei in Thailand. Review article. *Mycopathogia*. 1994 Sep; 127 (3): 134-7

18. Devi KR, Singh LR, Rajkumari R, et al. Penicillium marneffei-an indicator disease of AIDS: a case report. Indian J Pathol Microbial 2007 Jul; 50(3): 674-6
19. Ajello L, Padhye AA, Sukroongreung S, et al. Occurance of Penicillium marneffei infections among wild bamboo rats in Thailand. Mycopathologia 1995 Jul; 131(1): 1-8
20. Deng ZL, Yun M, Ajello L. Human penicilliosis marneffei and its relation to the bamboo rat (*Rhizomys pruinosus*). J Med Vet Mycol 1986 Oct; 24(5): 383-9
21. Julander I, Petrini B. Penicillium marneffei infection in a Swedish HIV, infected immunodeficient narcotic addict. Scand J Infect Dis 1997; 29 (3): 320-2
22. Antinori S, Gianelli E, Bonaccorso C, et al. Disseminated penicillium marneffei infection in an HIV-Positive Italian patient and a review of cases reported outside endemic regions. J Travel Med 2006 May-Jun; 13(3): 181-8
23. Nittayananta W. Penicilliosis marneffei: another ADIS defining illness in Southeast Asia. Oral Dis 1999 Oct; 5(4): 286-93
24. Kantipong P, Panich V, Pongsurachet V, Watt G. Hepatic Penicilliosis in patients without skin lesions. Clin Infect Dis 1998 May; 26(5): 1215-7